

XXX.

# Betænkning

over

## Forslag til Lov angaaende Udredelsen af forskellige, Amts- og Kjøbstadkommunerne paahvilende Udgifter.

(Udgiften af Landsthingets Udvalg den 20de Marts 1873.)

Udvalget har vel ligesom det i 1871 af Lands-  
thinget nedsatte Udvalg og overensstemmende med,  
hvad der af Indrengsministeren er udtalt i An-  
mærkningerne til det forelagte Lovforslag, maattet  
erkjende, at det vilde være et Fremstridt,  
om man kunde komme bort fra den nu be-  
staaende Ordning, isølge hvilken de i Lovforlaget  
omhandlede Udgifter nu fordeles efter Folketal  
mellem de i samme Amt liggende Kjøbstæder,  
altsaa paa Kommuner, som ikke ere saamenkny-  
tede ved nogen fælles Bestyrelse eller ved fælles  
Interesser med Hensyn til de Anliggender, som  
foranledige Udgifterne, — men Udvalgets Flertal  
kan dog ikke tilraade, at den nuværende Ordning  
forandres ved Vedtagelsen af det forelagte Lov-  
forslag.

Medens et Medlem af Udvalget har kun-  
net slutte sig til Lovforslagets Bestemmelser  
og ønsker dette fremmet i den forelagte Form,  
og et andet Medlem har anset det for rig-  
tigt at bringe Lovforlaget i Overensstem-  
melse med det i Udvalgsbetænkningen af  
1871 anbefalede, har Flertallet i Udvalget  
derimod anset det for utilraadeligt nu at gjøre  
nogen Forandring i det Bestaaende gennem det  
foreliggende Lovforslag.

de l s, fordi Spørgsmaalet om Udredningsmaa-  
den af flere af de i Lovforlaget omhandlede Ud-  
gifter (S 1 Litr. d, e, f, h) allerede foreligger  
i et andet Landstinget forelagt Lovforslag (om  
det offentlige Fattigvæsen) og staar i saa uadtille-  
lig Forbindelse med flere af dette Lovforslags an-  
dre Bestemmelser, at det rettest finder sin Afgjorelse  
i Forbindelse med disse.

de l s, fordi Udredningsmaaden af andre af  
de i Lovforlaget omhandlede Udgifter (De-  
linventomkostninger) staar i saa nøie For-

bindelse med den i Anmærkningerne til Lov-  
forslaget omtalte Reform i Landets Justits-  
og Politiorbning, at den, da Regjeringen ikke har  
kunnet gaa ind paa den af Landstingsudvalget i  
1871 foreslaede Fordeling over hele Landet, rettest  
hør fastsættes i Forbindelse med denne, medens  
de øvrige i Lovforlaget omhandlede Udgifter  
enten ere af ringe Betydning eller efter deres Be-  
fassenhed ikke kræve nogen Forandring i Udred-  
ningsmaaden.

Naar den endelige Afgjorelse af Udrednings-  
maaden for de vigtigere af de i Lovforlaget om-  
handlede Udgifter gennem fornævnte større Re-  
formlove ikke skulde foregribes, vilde der kun kunne  
være Spørgsmaal om at indskrænke det forelagte  
Lovforslag til en Bestemmelse om, at det hidtil  
bestaaende Fællesskab ophæves, saaledes at Udgif-  
terne for Fremtiden bæres af hver Kjøbstadkom-  
mune for sig; men Flertallet anser dog ikke en  
Forandring i det Bestaaende for saa paatvæn-  
gende nødvendig, at det kan tilraade en saadan,  
sandsynligvis dog kun midlertidig Forandring, saa  
meget mindre, som Udvalget ikke har kunnet  
komme til Overbevisning om, at den ønskes af de  
nærmest i Sagen interesserede Kommuner, og Be-  
stemmelsen desuden misbilliges af Regjeringen.

Et Medlem af Flertallet er ikke helt igjen-  
nem enig i Motiveringen og skulde være tilbøielig  
til at anse det for det Retteste foreløbig ifkun at  
stille Behandlingen af Lovforlaget i Bero, indtil  
Forslag til Lov angaaende det offentlige Fattig-  
væsen er færdigt fra Rigsdagens Side, men da  
Forhøvelsen af Thingets Samtykke til saadan  
Udsættelse formentes at ville støde paa formelle  
Hindringer, har han ikke turdet dissentiere i selve  
Indstillingen.